

2. Plaga - żaby

Aaron wyciągnął rękę swoją nad wody Egiptu i żaby wylazły, i pokryły ziemię egipską. – 2 Mojż. 8:6

Drugą plagą jaką doświadczony został Egipt były żaby. Z dzisiejszej perspektywy zwierzęta te nie wydają się nam groźne, szkodliwe ani uciążliwe, jednak zanim dokonamy takiej oceny, zapoznajmy się z zapisami biblijnymi.

I rzekł Pan do Mojżesza: Idź do faraona i powiedz mu: Tak mówi Pan: Wypuść lud mój, aby mi służył. Bo jeżeli nie zechcesz go wypuścić, to Ja dotknę cały twój kraj plagą żab. Nil zaroi się od żab, które wyjdą z rzeki i wejdą do pałacu twego i do sypialni twojej, i na łóżko twoje, i do domu sług twoich, i między lud twój, i do pieców twoich, i do dzież twoich; Żaby te wyleżą i na ciebie, i na lud twój, i na wszystkie usługi twoje – 2 Mojż. 8:1-4.

Czytając te zapisy widzimy dotkliwość tej plagi. Żaby nie zagrażały wprawdzie życiu, jednak znacząco przeszkadzały i utrudniały codzienne funkcjonowanie. Są to przecież stworzenia na tyle nieprzyjemne w obyciu, że chyba wszyscy się zgodzimy, że nie chcielibyśmy, aby żaby miały przystęp do naszych domów, a szczególnie sypialni, w której śpimy. Pamiętamy, że Egipcjanie nie mieli szczelnych okien, drzwi antywłamaniowych i innych zabezpieczeń, zatem możemy śmiało przyjąć, że żaby były dosłownie wszędzie. Warto podkreślić, że była to jedna z plag, którą udało się odtworzyć czarownikom egipskim. Byli oni w stanie swoimi czarami podejrzanego pochodzenia również przywołać żaby do Egiptu. Nie potrafili jednak ich wypędzić, zatem faraon był zmuszony prosić o modlitwę Mojżesza.

Warto wspomnieć, że nie jest to jedyne miejsce w Biblii, gdzie występują żaby. Aby zastanowić się nad

znaczeniem symbolicznym tej plagi przyjrzyjmy się wersełom z Księgi Objawienia, rozdział 16, werseł 13 i 14:

I widziałem trzy duchy nieczyste jakby żaby wychodzące z paszczy smoka i z paszczy zwierzęcia, i z ust fałszywego proroka; A są to czyniące cuda duchy demonów, które idą do królów całego świata, aby ich zgromadzić na wojnę w ów wielki dzień Boga Wszechmogącego.

Ten fragment mówi o żabach, które wychodziły z ust. Żaby, ze względu na swoją „konsystencję” i środowisko życia, wydają się być połączeniem cieczy i ciała stałego. Myślę, że można to interpretować, jako połączenie ducha (wody) i cielesności (stałej materii). Jeśli na plagę żab spojrzymy w kontekście czasów, w których żyjemy, to nasuwa się nam porównanie do ogromnej liczby odłamów chrześcijaństwa, które rozmnożyły się po ponownym przyjściu naszego Pana na Ziemię, i które wbrew zaleceniom Biblii mają w sobie wiele cielesności. Czy jesteśmy upoważnieni do wyciągania takich wniosków? Myślę, że tak. Zapisy z 2 Księgi Mojżeszowej mówią nam, że faraon przestraszył się liczby żab. Kogo przedstawia faraon? Faraon, władca Egiptu, często porównywany jest do Szatana, który obecnie jest władcą całego świata. Czy możemy wnioskować, że Szatan przestraszył się liczby ugrupowań chrześcijańskich, które na przełomie XIX i XX wieku zdobywały coraz większą popularność? Myślę, że tak. Skutkiem tego jest obecny i bardzo popularny na świecie ruch ekumeniczny, który łączy ugrupowania. Widzimy to też w zapisach 2 Księgi Mojżeszowej, żaby były przecież układane na stosach, gromadzone na jedno miejsce. Zupełnie jak w przypowieści o pszenicy i kąkolu, gdzie kąkol miał być wiązany w snopki, aby łatwiej go było spalić. Mówiąc o żabach, musimy pamiętać, że nigdy nie przedstawiają one niczego dobrego, zatem obraz ten nie może przedstawiać rozwoju zborów Bożych czy prawdziwego ludu Bożego.

Organek Krzysztof